

Veliki broj pjesama, recitacija vezanih za mekteb i islam općenito. Najveći broj ih je objavljen u zbirci "U mektebu" ali je njima i dodano nekoliko koje su napisane pošto je zbirka već bila objavljena. Korištenje ovih stihova je dozvoljeno u edukativne svrhe kao i u svečanim prilikama.

Mekteb (Otkad idem ja u mekteb)

Otkad idem ja u mekteb,
O Islamu stalno učim,
Jako mi je lijepo tamo,
Nimalo se bas ne mučim.

Svakog dana u mektebu,
Ja naučim nešto novo,
Nekad suru, nekad dovu,
Il arapsko jedno slovo.

Sve mi lijepo u mektebu,
Jer sve više znanja imam,
Sada učim ja polahko,
Kako abdest da uzimam.

Kada nešto ne razumjem,
Ja imama tada pitam,
Uskoro ću ako Bog da,
I sufaru ja da čitam.

Kad u mekteb ja polazim

Kad u mekteb ja polazim,
Radostan i srca čista
Sa abdestom i bismilom,
Na licu mi sreća blista.

Kada idem do mekteba,
Tada mi je sve po mjeri,
Jer tu učim o Islamu,
Mojoj lijepoj, časnoj vjeri.

Kada dođem do mekteba,
Sa bismilom ja ulazim,
Uvijek čujem nešto lijepo,
Da naučim dobro pazim.

Mnogo toga još da saznam,
Moje srce baš se trudi,
Jer nas vjera Islam uči,
Da budemo bolji ljudi.

Ako tebe neko pita (Mekteb)

Ako tebe neko pita

Ideš li u mekteb ti,

Odgovori njemu odmah,

Neka znaju ljudi svi.

Rado idem ja u mekteb,

I bez njega ja ne mogu,

Klanjati sam naučio,

Sedždu činim dragom Bogu.

Drugari su moji tamo,

Mi pratimo istu stazu,

Zajedno smo u mektebu,

Zajedno smo na namazu.

U mektebu djeca uče,

Bolji ljudi da postanu,

Da vjeruju u Allaha,

U Islamu da ostanu.

Osvanuo lijepi dan

Osvanuo lijepi dan,
Sunce još ne izlazi,
Brat se budi razdragan,
Jer u mekteb polazi.

Seka se potrudila,
Sve po kući spremila,
Brata je probudila,
Ilmihal pripremila.

Nisu dugo spavali,
Već je sunce na nebu,
Prije zore klanjali,
Raduju se mektebu.

Dok u mekteb dolaze,
Sretni su i radosni,
Sa selamom ulaze,
Islamom su ponosni.

Naučiće klanjati,
Svakoga poštovati,
U Kurànu učiti,
Bolji ljudi postati.

Mekteb te zove

Mekteb te zove, ne čekaj, kreni,
U mekteb idu jarani svi,
Kreni sa njima, skupa ste jači,
I bolji čovjek postani ti.

Mekteb te zove, spremi se, udji,
Islam će da ti uljepša dan,
Poslanik nek ti postane uzor,
I budi bolji musliman.

Mekteb te zove, ne čekaj, uči,
Upoznaj jedan sretniji svijet,
Jer sa islamom ljepše se živi,
Ponavljaj stalno šehadet.

Mekteb te zove da ljepše živiš,
I sa Islamom ispuniš san,
Da živiš život s vjerom u Boga,
I hrabro kreneš u novi dan.

Moj mekteb je najljepši na svijetu

Nigdje lijepo ko u njemu nije,
U njemu sam ko pčela na cvijetu,
U njemu je srce najmirnije.
Moj mekteb je najljepši na svijetu.

Sa bismilom u njega polazim,
Radujem se svakome savjetu,
Radost pravu u njemu nalazim,
Moj mekteb je najljepši na svijetu.

Lijepo sija ko sjajni biseri,
Žurim njemu ko ptica u letu,
Jer tu učim o istinskoj vjeri,
Moj mekteb je najljepši na svijetu.

Stičem znanje, učim o Islamu,
Nimalo mi nije na teretu,
Selam saljem i svome imamu,
Moj mekteb je najljepši na svijetu.

Znam da drugim tako ne izgleda,
Njemu često idem u posjetu,
Zasja oko kada ga ugleda,
Moj mekteb je najljepši na svijetu.

Ilmihal

Na polici mnogo knjiga,
Neke stare, neke nove,
Ali jedna posebna je,
Ilmihal se ona zove.

Uzimam je jako često,
I čitam je svakog dana,
To je knjiga o Islamu,
Našoj vjeri napisana.

Posebna je ovo knjiga,
Drago mi je svako slovo,
Jer je Islam u mom srcu,
Uvijek saznam nešto novo.

Želim iz nje da naučim,
Mnoge sure, mnoge dove,
Draga mi je ova knjiga,
Ilmihal se ona zove.

Radujem se kad u mekteb krenem

Radujem se kad u mekteb krenem,
Tad zagrlim i babu i mamu,
Baš su lijepi dani u mektebu,
Jer tu učim o vjeri Islamu.

Mektebsko je lijepo vrijeme,
Stičem znanje bas svakoga dana,
Mnoge sure ja napamet učim,
A sufara već je savladana.

Lijepo knjige čitam u mektebu,
Ilmihale i sufaru lahku,
Kazuju nam da bolji budemo,
U Islamu i lijepom ahlaku.

U mektebu mnogo tog se uči,
Da namaze redovno obavljam,
Da poštujem i volim starije,
Sa selamom sve sada pozdravljam.

Naš Mekteb

Ima jedno lijepo mjesto
Želim da ga upoznaš,
Ja u njega idem često
A to ti je mekteb naš.

Ja u njemu stičem znanje,
Tamo mi se sviđa baš,
Najljepše je tamo stanje,
Jer ja volim mekteb naš.

A mekteb je mjesto znanja,
O Islamu tu slušaš,
Tu se svako često sklanja,
Koji voli mekteb naš.

Kad u njega jednom kreneš
Pravim putem koračaš,
A Allaha kad spomeneš,
Tad zavoliš mekteb naš.

U mektebu

Ušla su djeca u mekteb stari,
Radosna graja unutra hori,
Potočić mali pored mekteba,
Protiče veselo i žubori.

Šaljuć selame malehnoj djeci,
I vjetrić pirnu iznad krova,
Radosno imam uz selam uđe,
Počinje mektebska godina nova.

Na krov su sletjele čak i ptice,
Slušaju govor nadahnuti,
Pokraj mekteba lipa je stara,
Počinje na njoj lišće da žuti.

Muallim velik emanet nosi,
Ispravnoj vjeri da ih pouči,
I sa Bismillom onda poče,
Allahov govor da im uči.

Utihnu potočić a vjetar stade,
Umiri lipa grane svoje,
Slušaju djeca, slušaju ptice,
Najljepše riječi koje postoje.

Islam (u slovima)

Islam tek pet slova ima,
A mnogo nam toga nudi,
Da se njega mi držimo,
Da budemo bolji ljudi.

I slovo je ko istina,
Kao iftar, ko ikamet,
Ko ilmihal, kao insan,
Kao Ikre, ko ibadet.

S slovo je ko sloboda,
Kao sabah, ko sadaka,
Ko selamet, kao sabur,
Kao sedžda nasa lahka.

L slovo je kao levha,
La ilahe illallah,
Samo jedan Bog postoji,
Samo jedan je Allah.

A slovo je kao akšam,
Kao abdest, ko avlija,
Ko Ahiret, ko Arefat,
Ko Abdullah, ko Alija.

M slovo je kao mekteb,
Ko magfiret, kao majka,
Kao Mekka, ko Medina,
Ko mašAllah, muslimanka.

Neka meni

Neka meni moje vjere,
Bez imalo kažem srama,
Izgubljen bih bez nje bio,
Neka meni din Islama.

Neka meni moje Bosne,
Neka meni mog imana,
Postekije i tespiha,
Neka meni din Islama.

Neka meni mog džemata,
Neka meni mog imama,
Što pred nama namaz klanja,
Neka meni din Islama.

Neka meni i ezana,
I jacije kad je tama,
I sabaha, ikindije,
Neka meni din Islama.

Neka meni Ramazana,
Neka meni dva Bajrama,
Od njih nema boljih dana,
Neka meni din Islama.

Ja volim svoju vjeru

Ja volim svoju vjeru,
Koja se Islam zove,
U Boga vjerujem jednog,
Njemu upućujem dove.

Abdestom grijehe perem,
Neću da živim u strahu,
Pošteno stičem nafaku,
Zikrom sam bliži Allahu.

Šehadet kazujem često,
Postim u ramazanu,
Pet puta namaz klanjam,
U svakom novom danu.

Drag mi je glas ezana,
U srce moje dira,
Sve ljude svijeta volim,
Islam je vjera mira.

La ilahe illallah

Kad se malo dijete rodi,
Tad se kaže mašAllah,
I na uho mu se šapne,
La ilahe illallah.

I odmah se dijete uči,
Naš gospodar je Allah,
Pa i dijete samo kaže,
La ilahe illallah.

Kad poraste malo veće,
Ne bude ga ničeg strah,
Jer u sebi stalno nosi,
La ilahe illallah.

Na namaz se mora ići,
Bez čekanja baš odmah,
Trebalo uvijek ponavljati,
La ilahe illallah.

Sedždu treba uvijek činiti,
Jer bićemo opet prah,
Samo nas sačuvati može
La ilahe illallah.

Put je nama pokazao,
Muhamed Resulallah,
Kojim ćemo stalno ići
La ilahe illallah.

Kad se smrti čas približi,
I kad dodje zadnji dah,
Neka zadnje riječi budu,
La ilahe illallah.

Sa Bismillom

Sa Bismillom sve početi treba,
Ustajati i leći spavati,
Sa Bismillom iz kuće krenuti,
Sa Bismillom sadaku davati.

Sa Bismillom i život je ljepši,
Sa Bismillom živi se bez straha,
Sa Bismillom zapostiti treba,
I postiti u ime Allaha.

Sa Bismillom u školu se kreće,
Tad se ima mnogo više volje.
Zadaća se sa Bismillom piše,
Sa Bismillom ocjene su bolje,

Sa Bismillom sve ide po planu,
Sa Bismillom podjeli se sreća,
Tuga brže sa Bismillom prodje,
Sa Bismillom radost je jos veća.

Sa Bismillom život ima smisla,
Sa Bismillom dani nisu sivi,
Svaki rad se sa Bismillom počne,
Sa Bismillom i ljepše se živi.

Ezan

Srce moje zatreperi,
Kao lišće po vrh grana,
I zakuca malo brže,
Kad začuje glas ezana.

Umilan je poziv ovaj,
Što čujemo sa munare,
Sedždu Rabu da èinimo,
On poziva mlade, stare.

Srce moje željno čeka,
Izviruje, osluškuje,
Radosno je kao dijete,
Kad ezana glas začuje.

Moje srce samo želi,
Da u miru dalje kuca,
I da ezan sada udje,
I u neka druga srca.

A u srcu još je želja,
Da imamo malo mira,
I da ezan odjekuje,
Da se čuje do svemira.

Svakog jutra kad ustanem

Svakog jutra kad ustanem,
Kada oči ja otvorim,
Allahu se je zahvalim,
I šehadet izgovorim.

Svakog jutra kad ustanem,
Abdestom se ja umijem,
Stvoritelja ja spomenem,
Njemu dovu upućujem.

Sa bismillom sve počinjem,
Zato uvijek lijepo sanjam,
Svakog jutra kad ustanem,
Sabah namaz odmah klanjam.

Svakog jutra kad ustanem,
Prije nego ezan čujem,
Za sve ovo što nam daje,
Ja Allahu zahvaljujem.

Islamski šarti

Islamski su šarti svima znani,
Po njima se vjernik uvijek vlada,
Oni su nam za pouku dani,
Sve probleme sa njima savlada.

Prvi šart je šehadet izreći,
Nema drugog boga sem Allaha,
Muhamed je Allahov poslanik,
S tim se živi do zadnjega daha.

Drugi šart je namaz obavljati,
Na početku tekbir izustiti,
Gospodaru svom se približiti,
Svoje čelo na sedždu spustiti.

Treći šart je post u ramazanu,
Odricanje od jela i pića,
Odricanje od ružnih navika,
I čišćenje cjelokupnog bića.

Četvrti je zekat podijeliti,
Imovina svoja da se čisti,
Da dobiju kojima to treba,
Kojima će biti od koristi.

Peti šart je hadž da se obavi,
I ko može nek hadžija bude,
Ne tjera se niko ako nema,
Jer Islam je pravedan za ljude.

Islam nama kaže

Islam nama kaže

I šalje nam glas

Jedan Allah ima

U vjeri je spas.

Islam radost pruža

U svakome danu

Vječnu sreću nudi

U časnom Kur'anu.

Jer ko islam voli

Taj zna šta je sreća

Sa svakim namazom

Radost je još veća.

U vjeri islamu

Lijepi su svi dani

Hvala dragom Bogu

Što smo muslimani.

Zašto volim islam ja

Zašto volim islam ja

Želim reći nek se zna

Od Allaha priznata

To je vjera jedina.

Vjerniku je sve na mjestu

Život nije dosadan

On pronade pravu cestu

Sunčan mu je svaki dan.

Sa vjerom je mnogo lakše

Kad te belaj neki snađe

To je samo iskušenje

Utjeha se lako nađe.

Čisto srce, vjerna duša

Nađe izlaz iz nevolje

I kad belaj neki kuša

Zna čeka ga mnogo bolje.

Zato volim islam ja

Želim reći nek se zna

Od Allaha priznata

To je vjera jedina.

U Islamu svoju sreću nađi

U Islamu svoju sreću nađi,
Da ne živiš u vječnome strahu,
Nek Poslanik uzor ti postane,
Sedždu čini jedinom Allahu.

U Islamu svoju sreću nađi,
U dovama, zikru i namazu,
U džamiji i svome džematu,
Tu pronadi ti svoju oazu.

U Islamu svoju sreću nađi,
Napajaj se na pravim vrelima,
Budi primjer svima oko sebe,
I neka te sa dobrim djelima.

U Islamu svoju sreću nađi,
Dobročinstvom u svakome danu,
Ti se raduj svakome namazu,
I mjesecu šehri Ramazanu.

U Islamu svoju sreću nađi,
Nemoj da je tražiš i haramu,
Pravim putem samo treba ići,
Da ne odeš u vječitu tamu.

U Islamu svoju sreću nađi,
Nek Poslanik uzor ti postane,
Para koju u sadaku dadneš,
Zauvijek će tvoja da ostane.

Ramazán nam u susret dolazi

Svud okolo behar procvjetao,
I jorgovan evo nailazi,
Od radosti džemat zablistao,
Ramazan nam u susret dolazi.

Raduju se ljudi širom svijeta,
Svako sreću u njemu nalazi,
Draga im je baš ova posjeta,
Ramazan nam u susret dolazi.

Tad je šejtan okovan i svezan,
Iz okova nikud ne izlazi,
Post je tada svima obavezan,
Ramazan nam u susret dolazi.

Najlakše je zapostiti tada,
I čekati da sunce zalazi,
Islam tada u srcu zavlada,
Ramazan nam u susret dolazi.

Svako čeka ovog dragog gosta,
I svak može već da ga opazi,
Lijep je mjesec milosti i posta,
Ramazan nam u susret dolazi.

Već ramazan miriše u zraku

Drag musafir već kuca na vrata,
Boraviće u svakom sokaku,
Više vrijedi od suhoga zlata,
Već ramazan miriše u zraku.

S radošću ga ljudi dočekuju,
Raduju se na svakom koraku,
Dok tekbiri svuda odjekuju,
Već ramazan miriše u zraku.

Ramazan je drag musafir svima,
I na njivi i u pčelinjaku,
Jer se dova tad najviše prima,
Već ramazan miriše u zraku.

Osjeti se miris na sve strane,
Osjeti se u svakom budžaku,
Ta ljepota teško u riječ stane,
Već ramazan miriše u zraku.

Uskoro će zasjati kandilji,
Širom Bosne ali i Sandžaku,
Sve će biti u prelijepoj zbilji,
Već ramazan miriše u zraku.

Miris Ramazana

Proljeće već ide svome kraju,
Zeleni se lišće po vrh grana,
Uskoro će kroz naše mahale,
Širiti se miris Ramazana.

Očevi će tad svečani biti,
A majke će iftare da prave,
A djeca će gledat u munaru,
U kandilje da iftar najave.

Islam nam je tada u srcima,
Svako želi da se okoristi,
Namazi su tad nekako draži,
Kad se dovi i kada se posti.

Ibadetu ko da kraja nema,
Jer svi hoće radost da podjele,
A uveče džamije su pune,
Teraviju svi klanjati zele.

Sve svečano i sve posebno je,
Svak je sretan tih mubarek dana,
Ništa ljepše u Bosni tad nema,
Od mirisa šehri Ramazana.

Radostan se mjesec sad približava

Radostan se mjesec sad približava,
mjesec što nas u Islamu zbližava.

Ako kažeš da ćeš cijeli postiti,
veliku ćeš rijeku ti premostiti.

Muslimanu nije teško postiti,
jer će Allah sve grijehе oprostiti.

Ali nemoj nikad sumnjat u sebe,
i da šejtan bude jači od tebe.

Zato spreman ti ramazan dočekaj,
biće žao kada njemu dodje kraj.

Ako misliš bolji insan postati,
lahko ćeš ti taj mjesec ispostiti.

Na kraju ćeš htjeti da još potraje,
da ramazan nikada ne prestaje.

(Pročitajte velika slova vertikalno)

S jesenjim danima Ramazan stize

S jesenjim danima Ramazan stiže,
I prvo lišće pada sa grana,
Dani su hladniji al toplina neka,
Ulazi u srca od Ramazana.

Sve je odjednom drugačije,
Ko neki nur da tjera tamu,
Milost se spušta na sve ljude,
Što sreću traže u Islamu.

Ramazan donosi radost i sreću,
I nadu nosi u svakoj želji,
Za iftar opet sjedaju skupa,
Komšije, rođaci, prijatelji.

I skupa opet svi u namazu
Za milost mole Gospodara,
Svaki Ramazan poseban je,
U nuru srce tad izgara.

S jesenjim danima Ramazan stiže,
I prvo lišće pada sa grana,
Dani su hladniji al toplina neka,
Ulazi u srca od Ramazana.

Ramazan je stigao nam

Ramazan je stigao nam,
Drag musafir, mjesec posta,
Mjesec kom se radujemo,
I čekamo dragog gosta.

Srca su nam sad radosna,
Nimalo se ne ohole,
Ramazan je svima mio,
Svima koji Islam vole.

Iftari su radost prava,
Komšije se tada zovu,
Da Allahu svi zahvale
I upute Njemu dovu.

Džamije su opet pune,
Jer Ramazan srca grije,
Uz redovne sve namaze,
Klanjaju se teravije.

Kao rijeka teku dani,
U čaršiji i naselju
Nek ramazan svima prođe,
U radosti i veselju.

Raduje se Bosna ramazanu

Uskoro će toplo ljeto doći,
Stiže radost u svakome danu,
Kroz mahale mnoge on će proći,
Raduje se Bosna ramazanu.

Procvjetalo u avliji cvijeće,
Sad zavidi zumbul jorgovanu,
Sjenom sedždu čini i drveće,
Raduje se Bosna ramazanu.

Raduju se širom svijeta ljudi,
Svak ko voli vjeru poštovanu,
Mnogim srce tada se probudi,
Raduje se Bosna ramazanu.

Na iftar se sav komšiluk zove,
Nema mjesta šejtanu svezanu,
Allahu se upućuju dove,
Raduje se Bosna ramazanu.

Džamije će tad da se napune,
Ko biseri što su na đerdanu
Safovi će svi da se popune,
Raduje se Bosna ramazanu.

Na čistoću mirisat će kuće,
I na heklu bijelu, ispeglanu,
U pekari lepine još vruće,
Raduje se Bosna ramazanu.

Uskoro će toplo ljeto doći,
Stiže radost u svakome danu,
Kroz mahale mnoge on će proći,
Raduje se Bosna ramazanu.

Lejletu-l-Kadr

Kad ramazan svom se kraju približi,
Noć kadersku ti u njemu potraži.
Jedna noć je baš u svemu posebna,
I ta noć je svakom od nas potrebna.

Noć potrebna odraslima i djeci,
Noć vrjednija od hiljadu mjeseci.
Zato brate, dođi skupa sa nama,
Pridruži se ti u našim dovama.

U trećini zadnjoj toga mjeseca,
Neka srce tad za oprost zajeca.
Svoje lice suzama tad ovlaži,
Noć kadersku ti iskreno potraži.

Nemoj da ti noć kaderska promakne,
Nek u zikru i dovama protekne.
U najvećoj zatraži iskrenosti
Da nam Allah naše grijehе oprosti.

U dovama trebamo ustrajati,
Svi smo griješni, moramo se kajati.
Noć kadera ne smijemo ispustiti,
Allah će nam tad grijehе oprostiti.

I u zikru Allaha spominjati,
Svi ćemo se Njemu jednom vratiti.
Neka srca istigfar izgovore,
Sigurnost je u toj noći do zore.

Ramazan

Ovaj život svima nam je prolazan,
Zato treba ispostiti ramazan.
On ne treba nikom biti tegoban,
To je mjesec baš u svemu poseban.

Nek ramazan kao sunce zasija,
Neka radost naša lica obasja.
Raduje se svako u tim danima,
Ramazan je radost muslimanima.

Na sehure neka se svi probude,
Da zaposte neka se svi potrude.
Za grijeha nek se svako pokaje,
u dovama neka ne posustaje.

Tad je šejtan u lancima okovan,
Neka namaz svima bude redovan.
Neka šejtan ostane u okovu,
Na iftar se sve komšije pozovu.

Sa grijesima mnogi tada prestanu,
Mukabele radost neka postanu.
Sa džamija nek se čuje salavat,
Svako srce njemu će se radovat.

Nek se opet sve džamije napune,
I safovi neka se svi popune.
Nek kandilji sijaju u noćima ,
Nek se suze pojave u očima.

Nek se oči suzama tad orose,

Teravije nek nam radost donose.

Nek nam brigu s našeg lica odnese

Nek nam radost i Bajrama donese.

Drag musafir Ramazan

Dolazi nam novo ljeto,
Sve topliji biće dan,
Uskoro će da nam stigne,
Drag musafir Ramazan.

Raduje se svako njemu,
Jer on nije neko stran,
Darove nam on donosi,
Drag musafir Ramazan.

Noći pune ibadeta,
Nurom vjere obasjan,
On šejtana tada veže,
Drag musafir Ramazan.

Uz sehure i iftare,
To je mjesec poseban,
Džamije nam on napuni,
Drag musafir Ramazan.

Bajram stiže, kraj je Ramazana

Bajram stiže, kraj je Ramazana,
Ja ne mogu svoju radost kriti,
Faliće mi jako teravije,
Da bar može malo duži biti.

Ramazana je mjesec ibadeta,
U njemu je mnogo lijepih dana,
U noćima prepune džamije,
Bajram stiže, kraj je Ramazana.

Svakom radost na licu se vidi,
Veselje se širi sa svih strana,
Mala djeca uče ilahije,
Bajram stiže, kraj je Ramazana.

Raduju se ljudi širom svijeta,
Raduje se i šefteli grana,
Ptice, ribe, cvijeće i drveće,
Bajram stiže, kraj je Ramazana.

Uz Ramazana srce se očisti,
Kada dođe blagdan muslimana,
Mnogi grijesi budu izbrisani,
Bajram stiže, kraj je Ramazana.

Milost svjetovima (recital od 7 pjesama)

1. Rođenje Poslanika

Tiha noć je na pustinju pala,
Sve ljepote u tami nestale,
Zlatno sunce ode na počinak,
I zvijezde se ko svjetiljke pale.

Prekri tama Mekku u pustinji,
Prekri Kabu i prekri kumire,
Tišina je, ništa se ne čuje,
Samo Zemzem vrelo što izvire.

Niko ne zna da u tamnoj noći,
Jedna žena sva u bolovima,
Raduje se svome porođaju,
Rođena je milost svjetovima.

Zasijalo u sred noći sunce,
Sretnoj majci oči zaiskriše,
Rodila je sina odabranog,
Muhamed mu ime dodijeliše.

Mješaju se i radost i tuga,
Rodila je maloga jetima,
Djed Mutalib nježno ga podiže,
Muhamed je milost svjetovima.

Radosna se tada vijest proširi,
Po kućama mnogih Mekkelija,
Uskoro će noć tamna da prođe,
I nad Mekkom sunce da zasija.

2. Mladalačko doba

U Mekki je tad nered vladao,
Neki čudni zakoni nastali,
Mušku djecu puštali da žive,
A žensku bi živu zakopali.

Griješ je bio na svakom koraku,
Blud, nasilje, alkohol u noći,
Od blata su pravili božanstva,
Mislili su da će im pomoći.

Tiha noć je na pustinju pala,
Povjetarac iznad karavane,
Samo jedan mladić budan sjedi,
Prisjeća se na minule dane.

Dvadeset je i pet ljeta prošlo,
Dječak sto je rođen one noći,
Sad je čovjek kakvog nigdje nema,
Uskoro će on u brak da kroči.

Kraj amidže svog Ebu Taliba,
Rastao je čuvajući stada,
Očišćenog srca u grudima,
Gledao je kako nered vlada.

Volio je vjeru Ibrahima,
I da pravde za sve ljude ima,
El Emin je nadimak ponio,
Muhamed je milost svjetovima.

3.Prva objava

Godine su brzo prolazile,
Sa Hatidžom u skladnome braku,
Al je nešto on više vidio,
U životu, na svakom koraku.

U samoću išao je često,
U njemu su vladali nemiri,
Gledao je u zvjezdano nebo,
Ovo nisu stvarali kumiri.

U pećini začuo je -"Ikre",
Samo jedan, jedan Allah ima,
Saznao je istinu jedinu,
Poslana je milost svjetovima.

Ta istina Islam što se zove,
To je vjera u jednog Allaha,
Pravedna je, za sve ljude ista,
Za bogatog i za siromaha.

U islamu svi su ljudi isti,
I dobro se uvijek dobrim vraća,
Jer trun dobra Allah nagrađuje,
Vjernici su jedni drugim braća.

Šerijat je za sve ljude isti,
U islamu ništa se ne krije,
Za vjernike Džennet je nagrada,
Ali niko ni odbačen nije

4.Miradž

Po Mekki se vijesti brzo šire,
Počeli su neki novi dani,
Iskreni su njemu prilazili,
To su bili prvi muslimani.

Allahov je poslanik on bio,
Branio je ljudska dostojanstva,
Jedne noći na Buraku pođe,
Nepoznata posjeti prostranstva.

Prošao je svih sedam nebesa,
I vidio mnoge poslanike,
Što su nekad prije njega bili,
Allahove vjerne podanike.

Za namaze on propise dobi,
Na Miradžu u tim časovima,
Pa se opet u Mekku povrati,
Muhamed je milost svjetovima.

Kurejšije Muhamedu prijete,
Ne vole ga jer istinu kaže,
On je uvijek na strani slabijih,
Iskreno se za Islam zalaže.

Ubijati počeli su slabe,
Koje niko nema zaštititi,
Odluka je tada donesena,
Moraju se iz Mekke seliti.

5.Hidžra

Kad Muhamed krenu ka Medini,
Dušmani ga htjedoše ubiti,
A kada se u pećinu skloni,
Pauk splete svoje tanke niti.

Kad potjera stiže do pećine,
Mislili su da nema nikoga,
A htjeli su ubit Muhameda,
Što vjeruje u jednoga Boga.

Krenuo je dalje kroz pustinju,
Prešao je mnogo teških milja,
U daljini ostala je Mekka,
Kamila ga donijela do cilja.

U Medini nasta radost prava,
Muhamed je bio na vidiku,
Svi su htjeli pred njega izaći,
Poljubiti ruku Poslaniku.

Ensarije srcem dočekali,
Muhameda, svoga poslanika,
Tamo gdje je kamila zastala,
Uskoro je i džamija nikla.

Ezan se je začuo Medinom,
Ezan što u džemat zove,
Da se sedžda samo Bogu čini,
Da se Njemu upućuju dove.

6.Pobjeda Islama

U Medini islam procvjetao,
Bratili se jedni sa drugima,
Ezani se čuli sa džamije,
Muhamed je milost svjetovima.

Onda dođe do bitke na Bedru,
Muslimani časno pobijediše,
Na Uhudu izgubiše Hamzu,
Al se Islam širio sve više.

Hafizi su krenuli po svijetu,
I u časnu Vjeru pozivali,
Poslaniku dolazili mnogi,
I šehadet pred njim kazivali.

Uskoro je u Mekku ušao,
Otvorena bila su mu vrata,
Popadaše na zemlju kumiri,
Te bezvrijedni kipovi od blata.

U Mekki je novi dan svanuo,
I zauvijek nestala je tama,
Oni što su nekada mrzili,
Prihvatiše ljepotu Islama.

Opet Kaba ko nekad zablista,
Sa tavafom u iskrenom dinu,
Poslanik se tu kratko zadrža,
Pa se vrati opet u Medinu.

7.Smrt Poslanika

Proširi se Islam na sve strane,
Svud je bila sloboda i pravda,
Arabija postade slobodna,
Al se nešto desi iznenada.

Odjednom se Poslanik razboli
I on poče teško da boluje,
U Medini svak o tome priča,
Ali niko ne želi da čuje.

Svako misli brzo će to proći,
Svak se nada da će ozdraviti,
Svak vjeruje da će on ustati,
Sa pozdravom vječnim selamiti.

Al Poslanik sve je bolesniji,
On već znade da će da preseli,
Radostan je, ne brine se mnogo,
S Gospodarom susret ga veseli.

I u zadnjem trenu svog života,
On radostan sve ih dočekuje,
Utjehu im on zadnju govori,
Džennetu se vječnome raduje.

Melek smrti u goste mu stiže,
Kao što će stići nama svima,
Vjera islam savršena osta,
Muhamed je milost svjetovima.

(Kraj recitala)

Daj mi Bože Ti uputu

Daj mi Bože Ti uputu,
Da samo za tebe živim,
Samo tebi sedždu činim,
Da se samo tebi divim.

Da se samo tebi divim,
I još više spoznam tebe,
Daj mi Bože Ti uputu,
Srce moje da ne zebe.

Srce moje da ne zebe,
I belaja da se klonem,
Daj mi Bože Ti uputu,
U grijehe da ne tonem.

U grijehe da ne tonem,
Da radim po tvojoj volji,
Daj mi Bože Ti uputu,
Da ja budem čovjek bolji.

Da ja budem čovjek bolji,
I na pravom budem putu,
Sa Islamom zadovoljan,
Daj mi Bože Ti uputu.

Budan sanjam

Budan sanjam ja dva grada,
Koje želim da posjetim,
Radosno je lice moje,
Kada ih se samo sjetim.

Medina je kao ruža,
Za putnika namjernika,
Krenuo bih opet tamo,
Da selamim Poslanika.

Želio bih dušu svoju,
Zijaretom da izliječim,
Da ga volim srcem cijelim,
Poslaniku da poručim.

Jednom doće ono vrijeme,
Kada treba umrijeti,
Pa još više srce želi,
Mekku časnu da posjeti.

Da mi oči Kabu vide,
I Arefat zijaretim,
Suza mi iz oka krene,
Kada ih se samo sjetim.

Noćni namaz

Kad u noći svako spava,
A ti možda nemaš sna,
Umorna je tvoja glava,
Misliš da si na dnu dna.

Ti ustani, abdest uzmi,
Noćni namaz klanjaj tad,
Gospodaru dovu reci,
Izbaci iz srca jad.

Nedaj tada ti šejtanu,
Da ostvari naum svoj,
Već na sedždu glavu spusti,
Allaha se samo boj.

Svoje bole Njemu reci,
Svojoj vjeri budi sklon,
Tvoj Gospodar tebe čuje,
Milostiv je jako On.

Korist biće višestruka,
U Islamu sve se zna,
Jer namaz je u noćima,
Vrijedniji od svakog sna.

I vidjećeš biće lakše,
Nastupiće tad i san,
A ujutro Ako Bog da,
Osvanuće novi dan.

Stara džamija

U mahali našoj ima,
Rodnih njiva i šljivara,
Al za oko prvo zapne,
Ta džamija naša stara.

Oko nje se sad nalazi,
Par nišana i mezara,
Sa crijepom je pokrivena,
Ta džamija naša stara.

Sa ljubavlju sagrađena,
Podignuta i munara,
Sitnom ciglom ozidana,
Ta džamija naša stara.

I unutra baš je lijepa,
Sa ljepotom sve očara,
Ko da je drugom vaktu,
Ta džamija naša stara.

Kad musafir u nju uđe,
Tu se srce baš odmara,
Allahova kuća to je,
Ta džamija naša stara.

Ni za šta je ne bih dao,
Više vrijedi od svih para,
Jer na Vjeru sve podsjeća,
Ta džamija naša stara.

Poslanik je u mom srcu

Poslanik je u mom srcu,
Ja ga nisam trebo zvati,
Ušao je neprimjetno,
Zauvijek će tu ostati.

Pravi put mi on pokaza,
Sad ne mogu zalutati,
Poslanik je u mom srcu,
Zauvijek će tu ostati.

Upali mi plamen dina,
Još će više on buktati,
Poslanik je u mom srcu,
Zauvijek će tu ostati.

Otkad sam ga upoznao,
Prestao sam ja drhtati,
Poslanik je u mom srcu,
Zauvijek će tu ostati.

Istinu sam upoznao,
Ono što sam htio znati,
Poslanik je u mom srcu,
Zauvijek će tu ostati.

Islamom sam zadovoljan,
I ne želim ja zastati,
Poslanik je u mom srcu,
Zauvijek će tu ostati.

Ja te volim Poslaniče

Uzor si mi od rođenja,
Simbol naše časne vjere,
Iako se nismo sreli,
Ja te volim Pejgambere.

Rastao sam ja uz tebe,
Poznajem te život cijeli,
Ja te volim Poslaniče,
Iako se nismo sreli.

Sad ne mogu zalutati,
Iako je mnogo staza,
Ja te volim o Resule,
Pravi put nam ti pokaza.

Kao da te sada vidim,
Vjekova nas mnogo dijeli,
Ja te volim o Ahmede,
Iako se nismo sreli.

Da ti selam ja nazovem,
Dovim dane, dovim noći,
Ja te volim Muhamede,
U goste ti želim doći.

Hidžra

Nekad davno u pustinji,
Događaj se jedan zbio,
Sa riječima Ikre-uči,
Muhammed se pojavio.

U Islam je pozivao,
Za Islam se on borio,
Samo jedan Allah ima,
On je svima govorio.

Mušrici su odlučili,
Muhammeda da ubiju,
Da Islama više nema,
I istinu da sakriju.

Ne vidi se ništa više,
Iznad Mekke noć je tamna,
Da ubiju Muhammeda,
Odluka je pala sramna.

Kuću su mu opkolili,
Nestala je zadnja nada,
Čekali su taj trenutak,
Da ga sanak samo svlada.

Iz kuće je izašao,
Nije trebo da se krije,
Zaspale su sve ubice,
Vidio ga niko nije.

Prenuli se malo poslije,
Trgli se iz zaborava,
Muhammeda nije bilo,
Tek Alija mirno spava.

A Muhammed s Ebu Bekrom,
Kroz pustinju već se kreće,
Tražiće ga na sve strane,
Al ga nidje naći neće.

Krenuli su na put dalek,
Zbog Islama, čiste vjere,
Sklonuli se u pećinu,
Da trag skriju od potjere.

Golubica pred pećinom,
Tada gnijezdo svoje vije,
Pauk mrežu tad isplete,
Muhammeda da sakrije.

Kad potjera žurno stiže,
Paučinu tad ugleda,
Povikaše oni naglas
-Ovdje nema Muhammeda.

Mogli su da idu dalje,
Put ih dalek sada čeka,
Krenuli su u Medinu,
Ostavljena osta Mekka.

Dan za danom, put potraja,
Vrućina je, sunce grije,
A Pejgamber žurno ide,
Želi stići on što prije.

Pustinja je od kamena,
Sunce grije nigdje hlada,
U Medini čekaju ga,
Pejgamberu svak se nada.

Znali su da stići treba,
Nestrpljivo svak ga čeka,
Na obzorju u daljini,
Ugledaše dva čovjeka.

Nasta radost i veselje,
Jer Pejgamber evo stiže,
Svako želi da ga vidi,
Svak mu želi prići bliže.

Istina je pobijedila,
I ne treba da se krije,
Raduju se muhadžiri,
I sa njima ensarije.

Islam će se sačuvati,
Od Allaha čista vjera,
To je bilo putovanje,
Hidžra našeg Pejgambera.

Širom se Bosne čuju ezani

Kada noć prođe, nestanu zvijezde,
Čuje se ezan u sabah rani,
Počitelj, Brčko, Bosanski Novi,
Širom se Bosne čuju ezani.

Kad nas u podne obasja sunce
Čuju se opet glasovi znani,
Goražde, Tuzla i Banja Luka,
Širom se Bosne čuju ezani.

I poslije podne ezani hore,
Iskrenom vezom povezani,
Olovo, Stolac i Skender Vakuf,
Širom se Bosne čuju ezani.

A kada sunce u akšam zađe,
Istinom vječnom iskazani,
Kozarac, Doboј i Srebrenica,
Širom se Bosne čuju ezani.

Kada noć mrkla na zemlju padne,
I svome kraju bliže se dani,
Zenica, Bihac i Sarajevo,
Širom se Bosne čuju ezani.

Selam alejk

Selam alejk uvijek kažem,
Prolazniku i gostima,
To je pozdrav iz Dženeta,
Selam alejk kažem svima.

Selam alejk kažem dostu,
Staroj nani, didovima,
To je pozdrav iz Dženeta,
Selam alejk kažem svima.

Selam alejk kažem djeci,
Omladni, studentima,
To je pozdrav iz Dženeta,
Selam alejk kažem svima.

Selam alejk ja nazivam,
I zdravim i bolesnima,
To je pozdrav iz Dženeta,
Selam alejk kažem svima.

Selam alejk kažem cvijeću,
Šumama i parkovima,
To je pozdrav iz Dženeta,
Selam alejk kažem svima.

Selam alejk kažem rijeci,
Obali i mostovima,
To je pozdrav iz Dženeta,
Selam alejk kažem svima.

Selam alejk kažem vjetru,
Iznad mene oblacima,
To je pozdrav iz Dženeta,
Selam alejk kažem svima.

Želim krenut u daljine

Želim krenut u daljine,
U gradove te daleke,
I da dođem do Medine,
Pa da stignem i do Meke.

Eh da mi je pa da mogu,
Prići časnom hramu bliže,
I na sedždu ja da padnem,
Pa da pogled ne podižem.

Da Arefat ja doživim,
Da se popnem na visinu,
Na Zemzemu vodu pijem,
Da posjetim i Medinu.

Da osjetim ljubav vječnu,
Koja nikad proći neće,
Rabu dovu da uputim,
I zaplačem ja od sreće.

I na Uhud još da stignem,
Da pogledam u širine,
I sva druga časna mjesta,
Želim krenut u daljine.

Zahvalan sam Gospodaru

Budim se u sabah rani,
Kada svjetlost tjera tamu,
Zahvalan sam Gospodaru,
Što se rodih u Islamu.

Kad u podne zlatno sunce,
Šalje zrake poput mlaza,
Zahvalan sam Gospodaru,
Što mi pravi put pokaza.

A mujezin sa munare,
Ikindiju kad najavi,
Zahvalan sam Gospodaru,
Što pronađoh ja put pravi.

Kada akšam lijepi dođe,
Sa milion zlatnih boja,
Zahvalan sam Gospodaru,
Što je Islam vjera moja.

U jaciju kada zvijezde,
U daljini divno sjaje,
Zahvalan sam Gospodaru,
Za sve ovo što mi daje.

Moj put

(akrostih)

I kad prođe ovaj život,
Sve ljepote ovog svijeta,
Lahko ću se ja rastati,,
A vjera je moja divna,
Mirisna je poput cvijeta.

Jednom sve će ovo proći,
Eh da mi je do Dženneta.

Moje misli Tebi lete,
Ovaj život kao tren je,
Jedan starac, nekad dijete.

Put je ovaj din Islama,
U srcu mi vjera moja,
Tiha dova na usnama.

(Pročitajte samo prva slova vertikalno da bi razumjeli smisao stihova)

Sadaka

Nekom pomoć uvijek treba,
A ne dijeli ruka svaka,
Kad na Sirat jednom dodješ,
Možda spasi te sadaka.

Ti ne misli zlo nikome,
I ne pravi tih grešaka,
Sa halalom samo podaj,
Nekom treba ta sadaka.

Sve što daješ, sebi daješ,
I ne budi cjepidlaka,
Tebi malo, nekom mnogo,
Možda spasi ga sadaka.

Nekom osmjeh ti povrati,
Budi svjetlo u sred mraka,
Obraduj ga i nahrani,
Nekom pomogne sadaka.

Neko uvijek ima više,
Neko praznog je stomaka,
A sit gladnog ne primjeti,
Nekog nahrani sadaka.

Bolje dati neg primati,
Pobjednik je iz bitaka,
Onaj koji ne skriva se,
Kada dijeli se sadaka.

Kada možeš ti pomozi

Kada možeš ti pomozi,
Nikad ništa ne ukradi,
Za trun dobra što uradiš,
Gospodar će da nagradi.

Kad priliku neku imaš,
Neki sevap ti zaradi,
Jer Allah će dobro djelo,
Sa Džennetom da nagradi.

Nikada se ne oholi,
Boljeg sebe ti izgradi,
Kada možeš ti pomozi,
Jer Allah će da nagradi.

Koga možeš ti nahrani,
Da ne bude on u gladi,
Tvoj Gospodar tebe vidi,
I za to će da nagradi.

Mogućnosti ako imaš,
Neki hajrat ti sagradi,
Sadaka će biti trajna,
Gospodar će da nagradi.

Nekom samo riječ fali,
A muče ga teški jadi,
Lijepa riječ je ko sadaka,
I Allah će da nagradi.

Sjeti se Allaha

Kad te neke brige muče,
U nov život tada kreni,
I kad pomoć neku trebaš,
Ti Allaha tad spomeni.

Kad problemi neki dođu,
Da bi tebe iskušali,
Rješenje se uvijek nađe,
Allahu se ti zahvali.

I u sreći i u tuzi,
I kad imaš nekog straha,
I kada si u dilemi,
Ti se sjeti tad Allaha.

Kada imaš mnogo posla,
I kada su završeni,
Kada ti je jako lijepo,
Ti Allaha tad spomeni.

Kad uživaš u životu,
Previše se ti ne hvali,
Uzvišenom sedždu čini,
Allahu se ti zahvali.

Kada ti je jako teško,
I do zadnjeg dođeš daha,
Kada bol te okupira,
Ti se sjeti tad Allaha.

Namaz klanjaj

Probudi se prije sunca,
Kad je sabah ti ne spavaj,
Već ustani, abdest uzmi,
U džematu, namaz klanjaj.

Kad je sunce na zenitu,
S namazom se ti spašavaj,
On o tebi mnogo kaže,
I ne čekaj, namaz klanjaj.

Ikindija kada stigne,
Pravu radost ti prepoznaj,
Jer je radost u namazu,
Abdest uzmi, namaz klanjaj.

Kad se sunce tek ugasi,
Budan tada ti ne sanjaj,
Već požuri Gospodaru,
Sa akšamom, namaz klanjaj.

Kada noć se mrkla spusti,
U saffu se ti poravnaj,
S komšijama, u džamiji,
U džematu, namaz klanjaj.

Dobro je biti dobar

Dobro je biti dobar,
Činiti dobra djela,
Svakome pružiti radost,
I biti vedra čela.

Dobro je biti dobar,
Jer svi su ljudi braća,
Dobrota svakome prija.
Dobro se dobrim vraća.

Dobro je biti dobar,
Dijeliti to badava,
Dobrota ne košta ništa,
I to je radost prava.

Dobro je biti dobar,
Nasmijan uvijek biti,
Pravedan prema svima,
Dobrotu ne treba kriti.

Dobro je biti dobar,
I malo više od toga,
Dobar musliman biti,
Imati vjeru u Boga.

Kišna dova

Pričala mi majka stara,
Sve je bilo ko Sahara,
Curica je mala bila,
U mekteb je odlazila.

Godina je sušna bila,
Hambare je ispraznila,
Nema vode u potoku,
Da napoji žednu stoku.

Velika je bila suša,
Zabrinuta svaka duša,
U hladu se svako krije,
Samo sunce jako grije.

Allah dragi milost nudi,
Odlučiše zato ljudi,
Baš svu djecu da pozovu.
Da učine kišnu dovu.

Skupili se kako treba,
Krenuli su od mekteba,
Samo jako sunce žari,
Poveo ih imam stari.

U vrelini toga dana,
Plitka bila rijeka Sana,
Niz obalu silazili,
Svi u rijeku zagazili.

U vodu su djeca stala
Sva zajedno aminateda,
Bez grijeha su djeca mala,
Nebil malo kiša pala.

I sa neba bez oblaka,
Počela je kiša jaka,
Nisu stigli da se snađu,
Ni iz vode da izađu.

Allah dragi kišu dade,
Pa i suša tad prestade,
Majka kaže bilo tako,
Uz Allaha sve je lahko.
(Po istinitom događaju)

Mekteb (Kad jesen rana u džemat stigne)

Kad jesen rana u džemat stigne,
U mekteb krene najbolja grupa,
A u mektebu već spremno čeka,
Ilmihal, sveska, mektepska klupa.

A mnogo toga mekteb još skriva,
Što dijete ne može okom da vidi,
Sretnu budućnost u pravoj vjeri,
Da se islama nikad ne stidi.

Mekteb ti pruža ispravno znanje,
Život u čistoj vjeri islamu,
Putokaz koji u Džennet vodi,
I da ne odeš u vječnu tamu.

Još mnogo toga mekteb ti nudi,
Dobre jarane za život cijeli,
Sjećanja lijepa koja se pamte,
Kad mladost prođe, kosa pobijeli.

Ramazanski vozić

Ramazanski vozić kada krene,
U šabanu baš zadnjega dana,
S radošću se akšam očekuje,
Svi su sretni, eto ramazana.

Vozić kreće u pravome smjeru,
Sreća to je još neiskazana,
Mala djeca idu pravim putem,
I sretni su, eto ramazana.

U voziću za sve mjesta ima,
I sva djeca u voz su pozvana,
Uskoro će i top da najavi,
Dolazak nam dragog ramazana.

Ramazanski vozić kada krene,
A njemu djeca odabrana,
Na pravu će stanicu da dođe,
Svi su sretni, eto ramazana.

Nemoj svoje vjere da se stidiš

Nemoj svoje vjere da se stidiš,
Ona ti je vrijednija od zlata,
Prigrli je, ponosi se njome,
Ko što grliš sestru ili brata.

Naša vjera poput bistre vode,
Sačuvana baš ko na izvoru,
Prigrli je, napajaj se njome,
I kad budeš na burnome moru.

Svoju vjeru ti sa sobom nosi,
Nemoj da ti bude u prikrajku,
Ti je voli iskreno i jako,
Ko što voliš oca ili majku.

Naša vjera to je vjera mira,
Islam neka tvoj putokaz bude,
Poštuj druge ali svoje brani,
Svoje čuvaj a voli sve ljude.

Tu ljepotu kao u islamu,
Nigdje više ne možeš da vidiš,
Sretan budi, na pravoj si strani,
Nemoj svoje vjere da se stidiš.

Moja zemlja

Ja je volim, kakva god da jeste,
Ne dijelim je ja po entitetu,
Za mene je ona jedinstvena,
Moja zemlja najljepša na svijetu.

Možda nije bogata ko druge,
Uvijek fali para u budžetu,
Al je zato kao ruža lijepa,
Moja zemlja najljepša na svijetu.

Neki hoće da je nigdje nema,
Rade samo to na svoju štetu,
U slozi se mnogo ljepše živi,
Moja zemlja najljepša na svijetu.

Sve će proći, samo Bosna neće,
Ja joj tepam ko majka djetetu,
Nek nam ona bude majka svima,
Moja zemlja najljepša na svijetu.

Pa i oni koji iz nje odu,
Svakog ljeta dođu u posjetu,
Zato što je neizmjereno vole,
Moja zemlja najljepša na svijetu

Uzor si mi Poslaniče

Uzora je mnogo lažnih,
Al na tebe ne naliče,
Nepotrebnih i nevažnih,
Uzor si mi Poslaniče.

Uz tebe mi raste sreća,
O Allahov miljeniče,
Svakog dana sve je veća,
Uzor si mi Poslaniče.

Ti si meni najvažniji,
Svega dobrog savjetniče,
Uz tebe sam ja snažniji,
Uzor si mi poslaniče.

Ne trebaju meni basne,
Niti neke druge priče,
Nosioc si vjere časne,
Uzor si mi Poslaniče.

Na tebe se ja ugledam,
To se samo mene tiče,
Pa se časnoj vjeri predam,
Uzor si mi Poslaniče.

"Allahu rabbi"

Kad u mekteb jednom uđeš,
Najljepši ćeš dobit dar,
Naučiti, zapamtiti,
Allah nam je Gospodar.

Svoje znanje proširiti,
Napisat u podsjetnik,
Da je islam naša vjera,
Muhamed nam poslanik.

U mekteb se rado ide,
Pun je mekteb odlikaša,
Pa nauči i zapamti,
Da je Kur'an knjiga naša.

Mumini su naša braća,
Čuvari su našeg dina,
I na kraju treba znati,
Bosna nam je domovina.

